

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

Ό Μητροπολίτης Άλεξανδρουπόλεως Άνθιμος
Πρός τούς εύσεβεΐς Χριστιανούς τής Έπαρχίας μας.

Άγαπητοΐ μου άδελφοΐ και άδελφές μου έν Χριστῶ,

Μᾶς άξίωσε ό Θεός και φτάσαμε στη Μεγάλη Έβδομάδα και φέτος. Στο λεξιλόγιο τής ύμνολογίας μας, ή περίοδος αύτή που πέρασε, από την Καθαρά Δευτέρα μέχρι σήμερα, όνομάζεται «πέλαγος νηστείας». Εΐναι ένα άθλητικό στάδιο όπου μέσα άγωνιστήκαμε, προσπαθήσαμε να γίνουμε καλύτεροι, να έλαττώσουμε τὰ πάθη μας, μαζί με τὸ φαγητό μας, να μειώσουμε τις κακίες μας, να πλησιάσουμε με τήν προσευχή μας τὸ Θεό. Παλέψαμε να άγαπήσουμε τούς συνανθρώπους μας, τούς συγγενείς μας, τούς φίλους μας, ίσως και τούς έχθρούς μας, άφοϋ πρώτα διακρίναμε στα πρόσωπά τους τὸν ίδιο τὸ Θεό. Εΐμαι βέβαιος ότι με τή Χάρη του Θεοϋ ὅλοι μας κάτι καταφέραμε. Έτσι, λοιπόν, οί Όρθόδοξοι θα γιορτάσουμε σε μιὰ βδομάδα τὸ Άγιο Πάσχα και τήν Άνάσταση του Χριστοϋ μας.

Ένδεχομένως, κάποιοι τουρίστες που βρίσκονται στην Πατρίδα μας, αν παρατηρήσουν τούς Έλληνες να πηγαΐνουμε από σήμερα στους Ναους καθημερινά, και στο τέλος τής εβδομάδος πολυπληθέστεροι στις μεγάλες Άκολουθίες, μέχρι και τήν τελετή τής Άναστάσεως τὸ βράδυ του Μεγάλου Σαββάτου, ὅπωςδήποτε θα άπορήσουν και θα σχηματίσουν τήν γνώμη ότι εΐμαστε ένας έντονα θρησκευόμενος λαός. Ναΐ! εΐμαστε! και στους λίγους αυτούς ή τούς πολλούς, που ζοϋν τὸ γεγονός τής πίστεώς μας εΐλικρινά και ταπεινά, ὀφείλεται τὸ ἔλεος που δείχνει ὁ Θεός στο Γένος μας. Όμως, για πολλούς Έλληνες Όρθοδόξους Χριστιανούς θα μπορούσε ὁ Θεός να πεΐ, ὅπως για τούς Έβραΐους κάποτε: «ὁ λαός αυτός με τὰ λόγια με τιμᾶ, ὅμως ή καρδιά του βρίσκεται μακριά μου». Πράγματι, άπουσιάζει ὁ Χριστός από τήν έλληνική κοινωνία, τὸν διώξαμε μακριά από τήν καθημερινότητά μας και τάχα τὸν «άναζητᾶμε» στις μεγάλες ήμέρες: Χριστούγεννα, Πάσχα και Δεκαπενταύγουστο! Πῶς άλλιῶς να εξηγήσουμε ὅλη αύτή τήν σκληρότητα που επικρατεΐ στην έλληνική πραγματικότητα: έγκλήματα, βιαιότητες, διαστροφές, αυτοκτονίες! Κι ακόμα: ὑποκρισία, ψευτιά, συκοφαντία, έγωΐσμός,

διάλυση οικογένειας, κατάθλιψη, μοναξιά! Ἡ ἐξήγηση ὅσων μᾶς συμβαίνουν, ἡ αἰτία τῆς τραγωδίας πού βιώνουμε ὡς λαός, εἶναι μία: φυγαδέψαμε τὸ Χριστὸ ἀπὸ τῆ ζωῆ μας καὶ ἔτσι, «χωρὶς Θεοῦ, ὅλα πιά ἐπιτρέπονται».

Ἡ Ἐκκλησία δὲν ξαφνιάζεται ἀπὸ τὸ κακὸ πού ἐπικρατεῖ. Ἐξάλλου ὁ ρόλος τῆς Ἐκκλησίας δὲν εἶναι νὰ κρίνει τὸν κόσμο, ἀλλὰ νὰ τὸν σώζει. Ἀρκεῖ νὰ ἀποδεχτοῦμε ὡς μοναδικὸ σωτῆρα τὸν Χριστό. Οὔτε ὁ ἑαυτός μας μπορεῖ νὰ μᾶς σώσει, οὔτε ἡ κοινωνία, οὔτε οἱ θεσμοί, οὔτε οἱ νόμοι, οὔτε οἱ ἰδεολογίες, οὔτε οἱ τεχνολογίες, οὔτε οἱ «μεγάλοι τῶν ἐθνῶν». Μόνο ὁ Χριστὸς διεκήρυξε: «*ἐλάττε σὲ μένα οἱ φορτωμένοι καὶ οἱ κουρασμένοι, ἐγὼ θὰ σᾶς ξεκουράσω*».

Αὐτὸν τὸ Χριστό, σᾶς προτείνω ἀγαπητοί μου, σήμερα, Κυριακὴ τῶν Βαΐων, μιὰ βδομάδα πρὶν τὴν Ἀνάσταση. Ἐτοιμαστεῖτε νὰ γιορτάσουμε τὸ Πάσχα, ὄχι ἐθιμικὰ ἀλλὰ οὐσιαστικά, ἐπιτρέποντας τὸ Χριστὸ νὰ μᾶς φορτωθεῖ στὴν πλάτη του γιὰ νὰ μᾶς περάσει στὴν ἀντίπερα ὄχθη. Μᾶς τὸ ζητάει «γιὰ χάρη» ὁ Χριστός, μᾶς παρακαλεῖ, τὸ προσπαθεῖ καὶ τὸ ἐπιδιώκει. Λοιπὸν, νηστέψαμε, ἀγωνιστήκαμε, προσπαθήσαμε, προσευχηθήκαμε, παλέψαμε ὅσο μπορούσαμε ὁ καθένας. Ἦρθε ἡ στιγμή νὰ ὁμολογήσουμε μὲ ταπείνωση: «*Χριστέ μου, εἶδες! προσπάθησα! ὅμως, περισσότερο δὲν μπορῶ, τώρα, εἶναι ἡ σειρά σου...*»! Αὐτὴ ἡ ἐξομολόγηση πού εἶναι ἀπαρχὴ μετανοίας, νὰ γίνεῖ βασικὸς στόχος τῆς καρδιάς, τῆς ψυχῆς καὶ τῆς ζωῆς μας, αὐτὲς τὶς ἡμέρες πρὶν τὸ ἐφετινὸ Πάσχα. Σᾶς παρακαλῶ, ὁ Ἐπίσκοπός σας καὶ σᾶς προτρέπω νὰ ἐτοιμαστεῖτε νὰ κοινωνήσετε τὸ Χριστό, τὸ βράδυ τοῦ ἐρχομένου Μεγάλου Σαββάτου. Τὸν ἔχουμε ἀνάγκη τὸ Χριστό, περισσότερο ἀπὸ ποτέ, γιὰ νὰ γεμίσει τὴ σκέψη μας, γιὰ νὰ ζεστάνει τὴν ψυχὴ μας, γιὰ νὰ ρυθμίσει τὶς πράξεις μας, γιὰ νὰ σπογγίσει τὰ δάκρυά μας, γιὰ νὰ τονώσει τὸ φρόνημά μας, γιὰ νὰ μᾶς δώσει ἐλπίδα γιὰ τὸ αὔριο, γιὰ νὰ ἐρμηνεύσει τὶς ἀπορίες μας, γιὰ νὰ ὁμορφύνει τὰ λάθη μας, γιὰ νὰ μᾶς ὀρθώσει καὶ νὰ μᾶς βάλει σὲ πορεία λύτρωσης καὶ σωτηρίας. Αὐτὸς εἶναι ὁ Χριστός μας καὶ γι' αὐτὸ θὰ ἐπιχειρήσει κι αὐτὴν τὴν Μεγάλῃ Ἑβδομάδα νὰ μᾶς πλύνει τὰ πόδια, θὰ μᾶς προσκαλέσει νὰ δειπνήσουμε τὸ Σῶμα Του καὶ τὸ Αἷμα Του, θὰ μᾶς ἀπαλλάξει στὸ Γολγοθᾶ ἀπὸ τὴν ἁμαρτία τῆς σταύρωσής του.

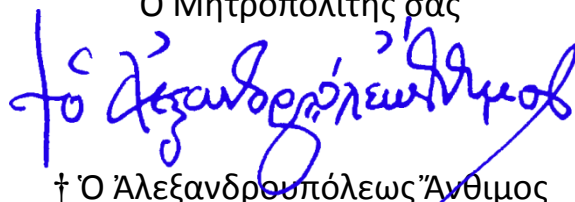
Κάποιοι ἀπὸ ἐσᾶς, αὐτὴν τὴ στιγμή, σκέφτεστε: πῶς νὰ κοινωνήσω μὲ τόση ἀναξιότητα! Ἔχετε δίκιο, ἔτσι σκεφτόμαστε κι ἐμεῖς οἱ ἱερεῖς σας, ὅταν ἔχουμε πνευματικὴ συναίσθηση. Ὅμως, διαρκῶς ὁμολογοῦμε ὅτι «οὐδεὶς ἄξιος...». Πότε κοινωνήσαμε «ἄξιοι» καὶ καθαροί; Πότε πήραμε τὴν θεία Κοινωνία σὰν «ἐπαθλο»; Πάντα ὡς «φάρμακο» τὴν ἐπιζητᾶμε καὶ ἔτσι γίνεται τὸ μυστήριον θεραπευτικὸ καὶ ἡ Ἐκκλησία «ἰατρεῖο» ψυχῶν. Ἀρκεῖ νὰ μισήσουμε τὶς ἁμαρτίες μας, νὰ ἀναζητήσουμε τὸν «ἄλλο τρόπο ζωῆς» πού μᾶς προτείνει ὁ Χριστός. Ἀρκεῖ νὰ ἐξομολογηθοῦμε τὴν ἔλλειψη ἐμπιστοσύνης μας στὴν ἀγωνία Του καὶ στὸν ἰδρῶτα πού ἔχυσε στὴ Γεθσημανῆ. Ἀρκεῖ νὰ τὸν πλησιάσουμε μὲ ταπείνωση καὶ ἐλπίδα, μὲ

βεβαιότητα και χαρά. Σέ μιὰ τοπική ιστοσελίδα γράφτηκε αὐτὲς τὶς ἡμέρες «περὶ τῶν ἐπιτιμίων» ποὺ ὀρίζει ἡ Ἐκκλησία. Μὴ τὰ φοβᾶστε! τοὺς κανόνες καὶ τὰ ἐπιτίμια τὰ ἐκπληρώνουν οἱ Ἐξομολόγοι, γιὰ χάρη σας, εὐχόμενοι, προσευχόμενοι καὶ νηστεύοντες γιὰ σᾶς. Οἱ Ἐξομολόγοι ξέρουν τὴ δύναμη τοῦ μυστηρίου καὶ ἐπιδιώκουν νὰ «μπολιασθεῖτε» στὸ «δένδρο τῆς ζωῆς». Στὴ συνέχεια, τὴν ἀνάπτυξή σας, τὸ κλάδεμα καὶ τὸ πότισμα θὰ τὰ φροντίσει ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, ὡς καλὸς Γεωργός.

Σᾶς παρακαλῶ, λοιπόν, καὶ σᾶς προτρέπω νὰ ἐτοιμασθεῖτε γιὰ τὸ ἐρχόμενο Πάσχα. Νὰ τολμήσετε τὸ σταθερὸ βῆμα ποὺ θὰ σᾶς φέρει πιὸ κοντὰ στὸ Χριστό. Νὰ χαρεῖτε τὶς ἱερὲς Ἀκολουθίες «τοῦ Νυμφίου», κάθε βράδυ, ἀπὸ σήμερα. Νὰ ζήσετε τὶς μεγάλες Ἀκολουθίες τῶν Παθῶν καὶ νὰ φτάσουμε στὸ βράδυ τοῦ Μεγ. Σαββάτου. Ἐκεῖ, θὰ ἀκούσουμε νὰ ἀνοίγουν οἱ πλάκες τοῦ Τάφου τοῦ Χριστοῦ, θὰ στενάξει ὁ ἄδης, θὰ νικηθεῖ ὁ θάνατος καὶ θὰ προσφερθεῖ σὲ ὅλους μας ἡ ζωή. Ὅμως, μὴ μείνουμε στὸ «θέαμα» καὶ στὸ «ἄκουσμα». Εἶναι ἀνάγκη νὰ κοινωνήσουμε τὸ ἀναστημένο Σῶμα Του καὶ τὸ Αἷμα Του. Νὰ «μπολιαστοῦμε» ἐπάνω Του, τὸ βράδυ τοῦ Μεγ. Σαββάτου καὶ νὰ συζητήσουμε πιά μαζί Του γιὰ πάντα, ἀντλώντας ἀπὸ τὴ δική Του ζωή. Αὐτὴ τὴ ζωή, τὴν «κατὰ Χριστὸν» ζωή, τὴν ἔχουμε ἀνάγκη ὡς ἄνθρωποι, ὡς οἰκογένειες, ὡς κοινωνία, ὡς Ἑλλάδα. Ἀλλιῶς, χανόμαστε! Δὲν τὸ βλέπετε; Μόνο ἡ ἐπιστροφή μας στὴν πίστη θὰ ἀνακόψει τὸν κατήφορο στὸν ὁποῖο προχωρᾶμε. Καὶ τότε, τὸ Πάσχα δὲν θὰ εἶναι ἐπέτειος, δὲν θὰ εἶναι ἐθιμικὴ γιορτὴ, ἀλλὰ θὰ εἶναι οὐσιαστικὴ συμμετοχὴ μας στὸ μοναδικὸ σωτήριο γεγονός τοῦ κόσμου, ποὺ ὑποσχέθηκε νὰ μᾶς περάσει «ἀπὸ τὸ θάνατο στὴ ζωή», ἀφοῦ μᾶς δώσει «περίσσια ζωή» καὶ τέτοιας ποιότητος ζωή, ποὺ κανεὶς δὲν θὰ μπορέσει νὰ μᾶς τὴν μειώσει.

Σᾶς τὸ εὐχομαὶ ἀγαπητοί μου, ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφές μου, Χριστιανοὶ τῆς Ἐπαρχίας μας. Εὐλογημένη ἄς εἶναι γιὰ ὅλους σας ἡ Μεγ. Ἑβδομάδα ποὺ ἀρχίζει καὶ καλὴ προετοιμασία γιὰ τὸ Πάσχα καὶ τὴν Ἀνάσταση.

Ὁ Μητροπολίτης σας

† Ὁ Ἀλεξανδρουπόλεως Ἀνθιμος